GASETA MUNICIPAL
Butlletí Oficial de l'Ajuntament de Barcelona

15 de Desembre del 2017

# *Consell Municipal – Actes*

## ACTA Consell Municipal, sessió extraordinària i urgent de 3 de novembre de 2017.

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia tres de novembre de dos mil disset, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió extraordinària i urgent, sota la presidència de l'Excma. Sra. alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. tinents d'alcalde, Gerardo Pisarello Prados, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. regidors i les Imes. Sres. regidores, Eloi Badia Casas, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep Ma. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Raimond Blasi i Navarro, Irma Rognoni i Viader, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Verea, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens, Eulàlia Reguant i Cura i el Sr. Gerard Ardanuy i Mata, assistits pel secretari general, Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Excusen la seva absència les Imes Sres. Gala Pin Ferrando i Francina Vila i Valls.

Hi és present l'interventor municipal, Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les nou hores i quaranta minuts.

La Sra. alcaldessa enceta la sessió, convocada, per la via d'urgència, després d'una reunió de la Junta de Portaveus d'ahir. Assenyala que els fets gravíssims, sense precedents en democràcia, justifiquen aquest sessió extraordinària i urgent del Plenari del Consell Municipal.
Seguidament, recorda als membres del consistori que abans de començar aquesta sessió plenària extraordinària i urgent cal apreciar-ne la urgència, tal com ja ha estat acordat a la Junta de Portaveus. Seguidament, procedeix a fer un repàs dels posicionaments dels grups.

Seguidament, llegeix els acords que es presenten en aquesta sessió.

Ordre del dia

1. Declaració d'urgència de la sessió

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

S'aprova la urgència amb el vot contrari dels grups de Ciutadans i del Partit Popular.

2. Proposició amb contingut de Declaració Institucional

El Plenari del Consell Municipal de Barcelona acorda:

Rebutjar l'escalada repressiva dels darrers mesos i exigir l'excarceració immediata de tots els presos polítics que ho són malgrat haver actuat sempre pacíficament i democràtica, d'acord amb el mandat sorgit de les urnes.

Expressar el ple suport al Govern legítim de la Generalitat de Catalunya, encapçalat pel Molt Honorable president Carles Puigdemont i per l'Honorable vicepresident Oriol Junqueras.

Expressar el ple suport a la Mesa i al Parlament de Catalunya, que s'han vist desposseïts de les seves competències per l'aplicació indigna de l'article 155 de la CE.

Exigir la fi de la judicialització de la política catalana i condemnar l'arbitrarietat i l'ús partidista amb què s'estan aplicant les lleis, tot pervertint la separació de poders que qualsevol Estat de Dret digne, ha de garantir.

Instar la Unió Europea i la resta d'institucions internacionals a exercir una mediació política que faciliti el diàleg i la cerca d'una solució política.

Exigir l'aixecament immediat de l'aplicació de l'article 155 de la CE.

El Sr. Pisarello manifesta que avui és un dia tràgic per a la democràcia i per a Catalunya i constata que viuen en una situació que retrotrau a moltes dècades enrere.
Així, comença expressant tota la solidaritat amb els membres del govern de la Generalitat que avui s'han llevat a la presó, i envia l'escalf als seus familiars; alhora que aprofita per fer una menció especial a l'exregidor Joaquim Forn.
Assenyala que Barcelona és la capital de Catalunya, i que ara mateix aquest ajuntament és la principal institució del país, elegida de manera democràtica, en funcionament. Per tant, afirma que no poden de cap manera romandre indiferents als fets que van succeir ahir, i denunciar amb contundència que l'aplicació de l'article 155 era un enorme despropòsit des del punt de vista polític i jurídic; una responsabilitat greu de tots els partits que van donar suport a la seva aplicació, que és un compendi d'inconstitucionalitats i, per tant, un greu error del PP, Ciudadanos i del PSOE. Confirma que ahir van tenir oportunitat de constatar una greu aplicació d'aquest article per la via judicial, quan una jutge de l'Audiència Nacional va decretar l'empresonament de membres del govern de la Generalitat per un delicte inexistent, sense tenir competència per fer-ho i aplicant unes mesures preventives totalment abusives, quan fins i tot se li havia demanat un ajornament que no va acceptar.
Remarca que aquesta actuació hagués estat impensable sense la iniciativa d'un fiscal general, reprovat per la majoria del Congrés de Diputats. Indica que com deia avui el jurista Pérez Royo, ni la querella de fiscalia ni la interlocutòria de la jutge de

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

l'Audiència Nacional es poden considerar actes d'administració de justícia, ja que ni tan sols tenen aparença jurídica i, altrament, es tracta d'actes de revenja política.
Subratlla la gravetat d'aquest fet que atempta contra el principi d'estat de dret, és summament greu per al principi democràtic. Per tant, si la interlocutòria de la jutge de l'Audiència és confirmada, tindran molt poques raons per continuar dient que Espanya és un estat de dret; si es dóna el cas, tindran molt poques raons per no dir que l'Audiència Nacional ha esdevingut novament el Tribunal d'Ordre Públic, que mai no hauria d'haver existit en l'ordenament jurídic.
En conseqüència, amb aquesta Declaració Institucional, s'aixequen contra això totes les persones amb conviccions democràtiques, considerant que això va més enllà d'independentismes o no, i que confirma la necessitat de fer un front comú contra aquest atac a les institucions d'autogovern de Catalunya i al principi de l'estat de dret, contra aquest atac a la democràcia, que no només es produeix a Catalunya, sinó que ho és a les llibertats del conjunt de la ciutadania de l'estat, un atac contra les llibertats a Espanya i a Europa, i per aquest motiu interpel·len tothom qui durant aquesta setmana arreu s'ha escandalitzat pel que està succeint.
Recorda que el president del Consell Europeu, Donald Tusk, havia advertit al president Rajoy que la situació no es podia resoldre amb més violència, que l'estat espanyol no es podia permetre una actuació vergonyosa com la de l'1 d'octubre; això no obstant, ahir van veure un altre 1 d'octubre en seu judicial, enormement preocupant i que ja ha generat el rebuig de moltíssimes personalitats de l'àmbit europeu. Precisa que ahir mateix la UE va rebre la queixa de més de cent intel·lectuals, activistes i juristes, encapçalats per l'expresident de Tribunal Constitucional italià, el Sr. Gustavo Zagrebelsky, com a protesta pel que es considera una vulneració no només de drets reconeguts a la legalitat espanyola, sinó també a la legalitat europea internacional.
En conseqüència, Barcelona vol reclamar la revisió de totes les mesures dictades, i reitera allò que ja van expressar ahir, i és que cal un aixecament immediat de l'article 155 i, per tant, la derogació del Reial Decret 9/44, de 2017, que permet la seva aplicació; cal retirar de manera immediata les accions penals contra totes les persones encausades clarament per raons polítiques; cal l'alliberament immediat de totes les persones a qui s'ha dictat presó preventiva de manera abusiva, rebutjant, fins i tot, les demandes d'ajornament que havien estat pactades pels mateixos fiscals; i cal que les eleccions del 21 de desembre es puguin celebrar en condicions de llibertat i igualtat per a tots els participants i amb plenes garanties, sense proscripcions de cap mena.
Remarca que aquest és el sentit d'aquesta sessió extraordinària i el desig democràtic del seu grup.

El Sr. Trias constata que ahir el món sencer va veure com un govern democràticament escollit era empresonat per raons polítiques; com ahir, un grup de persones íntegres, conseqüents amb les seves idees, valentes i amb voluntat de servei públic van ser empresonades per donar compliment al seu compromís amb el poble de Catalunya.

Esmenta Joaquim Forn, que tots els membres d'aquest consistori coneixen, com un bon exemple del que acaba de dir; i remarca que ell, com els seus companys i companyes de govern, ha estat empresonat per encarnar les millors virtuts que ha de tenir qualsevol persona que es dediqui a la política, que són voluntat de servei,

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

lleialtat als seus principis i al poble a qui serveixen, capacitat de diàleg i sentit de la justícia.
Confirma que ahir la democràcia espanyola va ser ferida per aquells que entenen la política com un pur exercici de poder, no per buscar l'entesa, sinó per imposar-se per tots els mitjans als qui pensen diferent. Així, l'empresonament polític de Jordi Sànchez i de Jordi Cuixart, i el del govern legítim de la Generalitat són un acte de venjança dels qui ostenten els poders de l'estat contra aquells que han gosat fet allò que sempre els han dit que es podia fer: defensar una idea en absència de violència.
Assenyala que empresonant-los a tots ells volen empresonar les seves idees, les de molts, els volen espantar, perquè l'estat els vol, efectivament, acovardits; altrament, assegura que això els esperona a recollir el testimoni dels qui s'han vist privats de llibertat. Reitera que l'estat els vol privats de llibertat, però confirma que avui se senten més lliures per recollir el clam del poble i dir que ja n'hi ha prou; l'estat els vol silenciats, però assegura que no callaran.
Cita Miquel el poema de Martí i Pol Aquesta remor que se sent, del qual manlleva els versos "Aquesta remor que se sent no és de pensaments / Han estat prohibits perquè no engendrin / la necessitat de parlar/ i sobrevingui, inevitable, la catàstrofe / I, tanmateix, la remor persisteix."
Constata que la remor persisteix; un clam que com mai fins ara diu prou d'imposicions, de repressió, d'amenaces als drets; un clam que exigeix la posada en llibertat immediata de tots els presos i preses polítics; que exigeix la retirada immediata del 155; un clam que es fa fort perquè se sap just, i que no deixarà de ressonar fins al darrer racó del país per ser escoltat dins i fora de Catalunya, i que acabarà fent-se sentir; el clam de la democràcia, la llibertat, el respecte als drets i a les idees pacíficament defensades i que a dia d'avui és molt majoritari a Catalunya.
Acaba adreçant-se directament a Joaquim Forn, als seus companys i companyes de govern i als Jordis: "Amics i amigues, voldríem no ser avui aquí; voldríem no haver de sortir més al carrer i, malgrat tot, hi serem sempre i tant com calgui per demanar la vostra llibertat. Us volem lliures i a casa, i estic segur que els barcelonins no s'aturaran fins aconseguir que sigueu alliberats. Us necessitem, us necessiten les vostres famílies, però també us necessitem cadascun de nosaltres.
Guanyarem la vostra llibertat, i amb la vostra la de tots nosaltres."
Finalment, dirigint-se a l'alcaldessa, manifesta el convenciment que tenen la responsabilitat de fer sentir aquesta Declaració Institucional arreu, i demana d'enviar-la a totes les ciutats capitals d'estat perquè sàpiguen què succeeix a Catalunya, i que l'ajuntament de Barcelona defensa la pau i la democràcia.

La Sra. Mejías diu que avui és un dia trist i que voldrien no tenir un govern imputat, ja que no és un bon espectacle ni per als catalans ni per a les seves institucions; reitera que tant de bo no tinguessin un govern imputat, perquè va tenir l'ocasió d'evitar-ho i no ho va fer. Remarca que van ser molts els qui els van advertir; que els qui s'han saltat les lleis a Catalunya van ser avisats per totes les institucions espanyoles i, també, de les europees.
Confirma que ho sabien, que molts partits polítics els van alertar des de la tribuna del Parlament, també el Consell de Garanties Estatutàries, els lletrats del Parlament, el Tribunal Constitucional, i tanmateix van ignorar tothom. Els pregunta si creien que es tractava d'un joc; i afegeix que no només van ser advertiments dels grups parlamentaris, dels tribunals i dels lletrats, sinó que també van tenir l'ocasió d'evitar la situació convocant unes eleccions, i tampoc ho van voler.

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

Subratlla que han ignorat permanentment la llei i els advertiments dels tribunals, i assenyala que quan es desacata permanentment la llei i els tribunals, s'ha d'entendre que ja no és una qüestió política, sinó judicial.
Afirma que el seu partit és demòcrata, i per això diu que s'han de respectar les decisions judicials, ja que els jutges imparteixen justícia i els polítics fan política; assegura que els demòcrates no diuen als jutges què han de fer, no qüestionen els seus pronunciaments i els respecten, i tampoc no valoren les seves decisions. Adverteix que complir la llei no és una opció, és una obligació i el govern de la Generalitat ho sabia.
Retreu que es descriguin les decisions dels tribunals com una venjança; l'estat de dret i aplicar la llei és allò que evita que algú es prengui la justícia de la seva mà, i és el que evita les accions de venjança. Insisteix que la justícia és igual per a tothom; i Ciutadans, com a partit demòcrata, respecta la presumpció d'innocència.
Fa avinent que la justícia no es deté, ha d'actuar; i reclama a l'alcaldessa que ni ella, ni cap president, desacatin les lleis. Observa que un president que veu com empresonen els seus i fuig, motiu pel qual ha provocat l'actual situació, no pot dir als jutges què han de fer. Diu que no només s'han fugat les empreses de Catalunya, sinó també qui n'era president, fent un flac favor als seus companys; per tant, alerta que quan algú se salta la llei i fuig corrents ha d'assumir-ne les conseqüències, i mentrestant l'estat de dret segueix el seu curs, i la llei, repeteix, és igual per a tothom.
Considera que amb l'aplicació del 155 se'ls obre la possibilitat de participar en unes eleccions democràtiques i lliures, amb garanties, i donar la veu a tots els catalans per votar per garantir la llibertat sense temor que els assenyalin; tenen l'oportunitat de guanyar en convivència i aconseguir que a Catalunya, finalment, hi hagi un govern que treballi per a tots.

El Sr. Bosch assegura que hi ha moments en què es fa difícil parlar, no perquè els manquin les paraules, sinó perquè saben que diguin les que diguin es queden molt curtes davant de l'enormitat del que està passat, per explicar, per condemnar o per rebatre tot allò que els cau damunt.
Malgrat tot, assegura que és la seva obligació trobar les paraules, i diu que avui intentaran ser tan dignes com sigui possible, tant com els qui han estat privats de llibertat; confirma que intentaran estar a l'altura de tots els qui avui no són entre ells per una decisió injusta i desproporcionada, no ajustada al dret; com a mínim no ajustada als drets civils i als drets fonamentals de tots els companys i companyes que avui estan entre barrots.
Adreçant-se als representants del nacionalisme espanyol, aquí presents, i sense ànim de debatre, els diu que és l'hora de la dignitat i que deixin d'amagar-se sota les regulacions i els procediments legals; els demana que, altrament, parlin de conviccions, de llibertats que és allò que tenen damunt la taula tots plegats; perquè hi ha deu persones privades de llibertat per motius polítics. I els demana que diguin la veritat, i fa notar a la Sra. Mejías, que els adverteix que ja els van avisar en uns termes impropis del segle XXI. Pregunta si vol dir que ja els van avisar que descarregarien tota la força i el poder de l'estat contra unes persones que volen tirar endavant les seves conviccions de forma democràtica i participativa. I demana que els digui quina serà la pròxima, què pensen fer a partir d'ara, si pensen continuar abusant del poder polític i de la força que els atorga.

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

Al grup del PSC li fa avinent que considera que avui no és dia d'entrar en disputes i controvèrsies, i que tampoc els repetirà allò que ja han dit moltes vegades perquè entén que ja ho saben i, a més, tenen exemples de gent molt digna entre les seves files que han pres unes decisions també molt honorables. Entén que ara sortiran condemnant els fets, denunciant que s'ha comès un abús, però considera que a banda de dir-ho haurien de donar explicacions, i actuar en contra dels abusos. Els demana, en definitiva, que triïn, ja que hi ha moments a la vida en què cal fer-ho.
A Barcelona en Comú, i a l'alcaldessa en concret, els fa avinent que el seu grup hauria volgut que avui es presentés un document més rotund, més sincer i més digne; una declaració que defensés el mandat democràtic sorgit de les urnes, que defensés la proclamació de la República catalana, perquè consideren que cal triar: o bé s'està amb el regne d'Espanya, o bé amb la república catalana. Recorda que la formació de l'alcaldessa té molta gent al carrer que això ho té molt clar i, per tant, entén que aquest grup també ho ha de tenir clar, ha de deixar de banda l'equidistància perquè no es pot estar de la banda dels que engarjolen i, alhora, dels que estan entre barrots; no es pot estar enmig dels qui atonyinen la gent i la gent atonyinada. Repeteix, doncs, que és el moment de la tria i també de la dignitat.
Assegura que el seu grup intentarà ser digne del moment, de les deu persones empresonades per motius polítics, amb totes les forces, i com ells i elles voldrien, amb sentit democràtic, pacífic, cívic i amb enteresa.
A tots ells i elles, especialment al seu company i vicepresident de la república catalana, Oriol Junqueras, els diuen que no deixaran de lluitar per la justícia, per la llibertat, per la democràcia i els drets civils i humans més fonamentals, perquè hi estan obligats.

El Sr. Collboni diu que avui és un dia luctuós, i que no es vol estar de ressenyar el vessant humà d'un dia com aquest. I ho fa avinent al Sr. Trias especialment, amb qui ahir mantenir una conversa telefònica arran dels fets. Expressa la solidaritat del seu grup amb Joaquim Forn, i des de la profunda discrepància política la fa extensiva als seus companys de partit. Igualment, té un record i expressa la solidaritat amb Dolors Bassa, companya seva de sindicat.
Remarca que viuen una autèntica tragèdia política, amb dimensió humana afegida, que fa que als carrers, les famílies i els amics arribin a nivells d'enfrontament mai vistos; una tragèdia política en què els actors que havien d'intentar trobar alguna solució, cada vegada en prenen una de pitjor; i sembla que l'única llei que s'aplica en aquest procés és la de Murphy, com pitjor, millor i, així, anar avançant cap a una dimensió desconeguda de fractura, de conseqüències econòmiques i socials mai vistes i encara desconegudes.
Reconeix que cal acabar amb la judicialització; i puntualitza que aquesta convocatòria d'urgència del Plenari del Consell Municipal no els ha permès negociar la Declaració, colpits i en estat de xoc, cosa que dificulta òbviament el raonament polític. Assegura, tanmateix, que han intentat fer una proposta alternativa i que intenta expressar la posició del seu grup atesa la situació, i que llegeix: "Rebutjar aquesta decisió judicial, que ha estat molt desproporcionada. Per aquest motiu, demanen la posada en llibertat de totes les persones que estan en aquests moments en presó per evitar que s'agreugi el conflicte que ara viu Catalunya, i que comporta el risc de fracturar la societat catalana.
L'estat de dret mai no pot ser un obstacle per trobar solucions polítiques als conflictes polítics; per aquesta raó, rebutgem la judicialització de la política catalana

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

que, per la manca d'acció del govern del PP, s'ha realitzat els darrers anys; i que juntament amb la via unilateral impulsada pel bloc independentista ens ha conduït a la situació actual."
Afirma que els conflictes polítics requereixen solucions polítiques, i reivindica el diàleg constructiu com a única via per teixir acords que permetin la sortida al conflicte que viu el país, donant la paraula a la ciutadania en unes eleccions lliures, legals, sense exclusions que suposin l'inici d'una etapa de diàleg i acord per a la cerca d'una solució. Advoca per la defensa, des de la pluralitat del catalanisme polític, de la recuperació de la normalitat de les institucions catalanes i la defensa de l'autogovern, respectant totes les opcions polítiques sense exclusió, garantint el contrast d'idees i propostes que ha de ser propiciat per la convocatòria electoral del 21 de desembre. I, especialment, preservar a la ciutat de Barcelona, que és la que hauria de ser objecte de l'atenció d'aquesta cambra, la convivència, la pluralitat i el diàleg, fent d'aquest ajuntament un espai institucional estable i de referència per a tots els barcelonins i barcelonines, independentment de la seva ideologia.
Precisa que aquesta ha estat la proposta del seu grup, que per motius procedimentals no s'ha pogut incloure en aquesta sessió urgent, convocada per debatre la proposta que ha obtingut la major part de les signatures, i que el seu grup no ha subscrit perquè no en comparteixen la tesi de fons.
S'adreça al Sr. Bosch per fer-li avinent que no tenia intenció de fer una intervenció política, però diu que són molts els qui encara pensen que més enllà de les opcions binàries, del sí i del no, d'amb nosaltres o contra nosaltres, hi ha molt més; i de fet, creu que és on hi ha la solució; altrament, si continuen proposant aquesta mena de solucions no se'n sortiran, i subratlla que el que produeix aquesta situació és alimentar la dialèctica entre les bandes.
Entén que en moments com aquest, en què tots estan colpits pel que ha succeït és difícil raonar aquests arguments, per assegura que la seva formació està plenament convençuda que la solució comença per on ha dit, i afirma que és la seva raó de ser com a projecte polític, un dels seus valors fundacionals, en la millor tradició de l'esquerra catalana.

El Sr. Fernández Díaz subscriu que avui és un dia trist, i considera que és precisament en aquesta mena de conjuntures que és imprescindible refermar-se en les conviccions, malgrat que hagi de ser des de l'adversitat.
Fa un seguit d'asseveracions prèvies, la primera de les quals és que ni els jutges han de fer política ni els polítics de jutges; en segon lloc, afirma que a Espanya no hi ha presos polítics, sinó polítics presos, i que n'estan en base a unes decisions d'unes instàncies judicials que instrueixen o jutgen aquestes persones no per les seves idees, sinó pels seus actes. Assenyala, en tercer lloc, que a Espanya hi ha separació de poders, i que els temps polític i judicial són diferents en el moment i en el contingut. I, finalment, afirma que en democràcia és imprescindible el ple respecte a les decisions dels tribunals, els agradin o no; i remarca que de la mateixa manera que es respectaven, com a mínim el PP, resolucions de l'Audiència Nacional i de la Fiscalia que no eren grates per al seu partit, i que, paradoxalment, alguns empraven, ja no per acusar, sinó per sentenciar el PP, és obligació de tots respectar-les.
Quant a aquesta Declaració Institucional que se sotmet a consideració del Plenari, diu que els sorprèn que no es faci cap esment, especialment per part de la formació de la Sra. Colau, a la Declaració d'Independència i al procés independentista, que no s'ha d'oblidar que és la causa de la situació en què estan.

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

Precisa que en aquesta Declaració Institucional s'ataca la conseqüència, però s'hi omet i s'ignora que aquesta conseqüència no seria si no hi hagués una baula prèvia, que és la causa, les raons, la promoció d'un seguit d'actes contraris a la llei, i que han motivat la intervenció judicial i la del govern d'Espanya.
Igualment, diu que lamenta que la formació de l'alcaldessa s'hagi sumat a la Declaració, al seu argumentari, amb qualificatius com ara l'ús arbitrari de la justícia espanyola, presos polítics, repressió, crítiques a l'aplicació d'un article constitucional només per citar alguns exemples, o el que és més remarcable, que qualifiqui de legítim el Sr. Puigdemont com a president de la Generalitat, quan és obvi que ja no ho és.
Observa que l'alcaldessa s'ha referit en diferents intervencions aquests darrers dies que estan davant d'una situació excepcional, cosa que resulta evident; així, tenen un govern de la Generalitat parcialment a la presó, i un expresident fugit, de manera que l'excepcionalitat és palesa, però entén que convindria analitzar quina és la veritable excepcionalitat, que és que un govern legítim hagi deixat de ser-ho per infringir la llei; que ho pot haver fet de manera premeditada i continuada en el temps, destinant i desviant recursos públics per a finalitats il·lícites, i desobeint sistemàticament les resolucions dels tribunals, o fins i tot dictant presumptes actes de govern esbiaixats.
Afirma que aquesta actuació, si es confirma judicialment, l'acabaria de deslegitimar més enllà de la resolució del govern d'Espanya en aplicació de l'article 155.
Considera que no haurien d'haver arribat fins aquí, i això és el que es pregunten molts catalans i catalanes, com pot ser que hagin arribat a estar així en una Catalunya que disposa de les majors cotes de llibertat i autogovern de la història contemporània; com és possible que en el moment de plena recuperació econòmica i de creació d'ocupació, que els hauria de permetre abordar i solucionar els principals problemes que té plantejats la societat catalana, s'hagi arribat a aquesta situació.
Assegura que ningú no es podia imaginar la irresponsabilitat dels qui governaven la Generalitat, als quals no els va importar, per aconseguir els seus fins independentistes, provocar una fractura social i una factura econòmica gravíssima a Catalunya, que amenaça moltes empreses, amb la marxa d'entitats financeres, de dipòsits, amb caiguda del consum i de les reserves turístiques.
Constata que els qui pretenien separar Catalunya i Espanya el primer que han aconseguit, l'únic que aconseguiran, ha estat dividir la societat catalana.
Als qui diuen que no ha de passar res, que la justícia no ha d'actuar, els repeteix que no s'estan valorant idees sinó fets; i és evident que no passa res quan tot ja ha succeït. I insisteix que el que passa no és pel que pensen alguns sinó pel que han fet. Així, considera que intentant confondre, ara pretenen impunitat i que la política mani en les decisions judicials al·legant a una pretesa judicialització de la política.
Finalment, celebra i considera molt necessàries les eleccions del 21 de desembre per al retorn a la legalitat i a la normalitat, per abandonar la unilateralitat i per recobrar la convivència.

La Sra. Rovira expressa la tristesa que avui senten les integrants del seu grup, i subratlla que des d'ahir ja són deu les persones que per obeir el mandat popular, per posar unes urnes i fer un referèndum, i per fer-ne efectiu el resultat dormen a la presó, deu presos polítics.
Des d'aquesta cambra, envia una abraçada a les persones més properes a tots ells i elles, una abraçada de solidaritat i de lluita; i alhora els diu que continuaran sent

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

forts per lluitar per tornar-los a casa, com sempre han volgut fer amb els presos polítics també de l'estat espanyol. Expressa dignitat i solidaritat antirepressiva contra la injustícia, contra els qui coarten la llibertat.
Diu que no tenen intenció d'entrar a valorar les paraules del PP i de Ciutadans, que una vegada més mostren la seva cara més autoritària i més feixista, i assegura que no n'esperen res dels qui empresonen les persones per les seves idees.
Reitera que estan tristes, també, perquè ahir van assistir a escenes que mostraven com alguns volien utilitzar partidàriament el que està passant per posicionar-se electoralment. I assegura que els fa vergonya i tristesa que es pugui arribar a aquests nivells, en plena voràgine repressiva.
Altrament, consideren que no és moment de fer electoralisme, menys encara de cara a unes eleccions convocades per tal de continuar destrossant l'autogovern de Catalunya i impedir que s'acompleixi el mandat popular, una vegada més.
Defineix el moment actual com de màxima excepcionalitat política i repressiva, en què es confirma l'operació de l'estat espanyol contra aquells que pensen diferent, contra els qui posen urnes, contra els qui n'obeeixen els resultats.
Adreçant-se a l'alcaldessa i a tot el grup de Barcelona en Comú, els demana que siguin honestos, ja que el que està passant no va començar sent un desastre, ni ha continuat sent una barbaritat, ni molt menys és un error com ho narren alguns; el que ha succeït és una operació absolutament orquestrada i que palesa l'estat i el conjunt del seu aparell, de partits, de tribunals, de cossos de seguretat, de lleis mil·limetrades, que no de Murphy com ha dit el Sr. Collboni; en definitiva, que mostra tots els instruments de què disposa per fer front als qui posen en perill l'statu quo vigent, i una unidad de España segellada amb el pacte de la Transició, i que ofegava el conjunt de pobles de l'estat i els seus drets i llibertats.
Afegeix que avui constaten com tots els instruments de què disposa l'estat s'estan posant al servei de reprimir qualsevol dissidència política; l'estat ha utilitzat l'embat del procés per posar en marxa una versió més autoritària d'ell mateix, i que ja tenia en agenda aplicar; amb aquesta actuació ha demostrat la capacitat del nacionalisme espanyol de disciplinar gairebé tots els partits polítics no independentistes.
Recorda que s'ha començat pels independentistes, però alerta als qui encara els queda una mica de dignitat política i s'autoanomenen d'esquerres que això avançarà, i qualsevol persona o moviment que pugui pertorbar l'ordre establert del conjunt de l'estat es pugui veure reprimida.
Adverteix que no poden normalitzar aquesta repressió política, ni la situació que estan vivint.
Repeteix que estan tristos i enrabiats, però també forts i disposats a lluitar des de la solidaritat antirepressiva i des de la convicció de lluitar per un poble sobirà que construeixi sobiranies per governar-se.
Posa en relleu, però, que avui hi ha la diferència d'un estat espanyol que té por, com la tenen el PP, Ciutadans i el PSC i, per això, empresonen idees; però assegura que ells tenen valentia, i ja fa temps que no els tenen por, que ja fa temps que s'ha trencat la falsa idea de la revolució dels somriures, i estan disposats i disposades a posar-hi el cos, el cap i el temps per avançar envers unes vides que valgui la pena viure, i construir una societat democràtica.
Per tot plegat, i des de la voluntat de construir aquesta societat democràtica, dissabte 11 de novembre emplenaran els carrers de Barcelona per reivindicar l'antifeixisme, i que els seus companys i companyes no es toquen.

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

I ara i aquí, demana que es trenqui el pacte de govern entre els a qui encara els queda una mica de dignitat i el PSC, que ha avalat l'aplicació del 155, la intervenció de Catalunya amb conseqüències com la detenció i empresonament de membres del govern legítim de Catalunya; i remarca la vergonya que és que encara es mantingui aquest pacte amb els qui es manifesten amb l'extrema dreta; i als qui encara no ho han fet i són del PSC els recomana que estripin els carnets, com ha fet l'alcalde de Terrassa. Els demana que posin per davant els principis ètics i polítics, si és que encara els en queden, als interessos de partit, i que mostrin de quin bàndol estan, ja que ara mateix queda clar on són.
Igualment, esmenta els qui s'anomenen d'esquerres i estan fent càlculs per si les detencions d'ahir generaran més independentistes, i diu que els fan fàstic aquestes formes de fer i de ser; també els qui parlen de penes desproporcionades, i qüestiona si és que n'hi ha de proporcionades per posar urnes i escoltar el poble; si per desobeir constitucions que no ha votat el 85% de la població hi ha penes proporcionades; si hi ha penes proporcionades per desobeir un estat espanyol que a cops de porra i bales de goma atonyina la ciutadania.
Addueix que fer tants equilibris amb els conceptes els ha portat a estar d'un bàndol, i els demana que pensin on volen estar.

El Sr. Ardanuy adreça un primer missatge d'escalf i suport als consellers i conselleres del govern legítim de Catalunya que estan empresonats per motius polítics a Espanya.
Amb tristor, constata que un estat empresona polítics escollits democràticament, com empresona un poble, unes idees; amb ràbia també confirmen avui com l'estat espanyol vol silenciar la voluntat d'un poble, que ha votat i que legítimament va escollir uns representants per governar el país, i els ha empresonat.
Amb tristor i amb ràbia, però també amb convicció, confirmen que la revolució dels somriures ha finalitzat, i que la lluita continua ferma, pacífica i clara; igualment, també constaten que l'estat espanyol és teocràtic, que té el déu de la unitat d'Espanya, i com a bíblia la Constitució, i resta inamovible. Considera aquest estat indigne de ser a la UE, ja que incompleix els drets humans d'una manera clara i directa, crua. Contràriament, remarca que hi ha la gent que democràticament ha sortit al carrer i ha votat. Aprofita per enviar un missatge al President Puigdemont, al president legítim de la República catalana, i li demana que no s'aturi, que estan disposats a tirar endavant i a sumar per combatre aquesta tirania, d'una manera cívica i pacífica, però ferma; perquè no poden consentir ni tolerar que un estat s'empari en uns textos i els imposi als catalans que no volen ser espanyols.

La Sra. alcaldessa tanca la sessió adreçant unes paraules al Plenari del Consell Municipal.
Manifesta que, amb tota convicció, vol creure que avui hi ha un sentiment unànime en aquesta cambra –malgrat que el text de la Declaració Institucional no ho hagi estat– i que és el de la tristor.
Diu que no vol pensar que absolutament ningú s'alegra amb la situació que els ha reunit avui aquí. Entén que aquest, a més d'aquest punt de partida unànime, també els uneix la dignitat i la fermesa que els atorga ser l'ajuntament de la capital de Catalunya en un moment tan difícil per al país; i també la dignitat i la fermesa que els dóna ser la principal institució que queda ara mateix a Catalunya escollida per la ciutadania, i que a ella es deu.

CSV: 4819-9d76-e571-36ef

Considera que tots els membres del consistori, estiguin al govern o a l'oposició, tenen la responsabilitat, més enllà de les discrepàncies i la diversitat d'idees legítimes, de predicar amb l'exemple. Així, cada vegada que parlen de diàleg, de respecte, de treballar per la cohesió social, per la convivència, per construir consensos amplis, tots i totes, més que mai, tenen la responsabilitat de ser exemplars. I subratlla que el gran consens que els ha d'unir és la defensa dels drets i les llibertats fonamentals.
Acaba la seva intervenció amb unes paraules de record a les persones empresonades, a les seves famílies i amistats, companys i companyes i, molt especialment, a Joaquim Forn que ha estat membre del Plenari durant molts anys, i que els colpeix especialment per la proximitat que hi han tingut.

S'aprova aquesta Declaració Institucional, que ha estat llegida per la Sra. alcaldessa, amb el vot en contra els grups municipals de Ciutadans, del Partit Socialista i del Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per a tractar, la Presidència aixeca la sessió a les deu hores i trenta minuts.

CSV: 4819-9d76-e571-36ef